

Stockholm 1/1 1906
Ostorgsgatan 9 B.

Käre Grieg!

Tack, tusen tack för din
och Minnas vackra kort
idag, som gjorde oss båda
stor glädje, och tog igen
ant af önskningar om godo
till det nya året!

Jag skulle för länge sen ha
skrifvit till dig, men du
vet måkända icke, hvilken
stor sorg vi haft. När lille,
söta flicka, Karin, ha vi
förlorat efter att det blef
upptäckt, att tuberkulosen

Kärjat hennes spåda älska-
de lif. Hon dog den 28 Nov.
Du förstår då människaf^{det}
och lät oss icke talad erom.

Endast en vill jag medde-
la, att hon icke var född
dermed, hvad obduktionen
bevisade, ej heller var det
deraf hon var sjuk i våras,
när Anna var borta, utom
är konstateradt, att hon
hade fått det i sommar,
antagligen af mjölk. Och nu
är hon borta! Det verkar
för sannt: "tifold Öde".
Samma dag måste jag upp och
dirigera, hvilket på fåt och vis

Va min lycka, liksom arbe-
tel i det enda, som hjälper
öfver alla sorger; men efter
åt kommer alltid ständigt
detta: "kvarför," fast både
Anna och jag äro på det
klara med att det ändå
va bät kval som skedde.
Anna ä lyckligtvis frisk,
fast detta tog mycket af
den kraft hon under som-
maren fått, och nu när den
kalla vintern ä här,
känner hon sig nere, dock
ä hon seg och modig, och
dertill fu god mot sin nervö-
se, sämre hälft.

Året 1905 vill jag icke
ha åter, det förstår du nog!
Sändes dig nu också mita
sista opus till vänligt
bedömande. Det flygsk
som går heta "Märecken" är sa-
gan om en liten dot flicka
som engång ingaf kopp och
glädje. — — —

Den 20 Januari gifva Åter-
kannan, Alfaén och jag orkes-
ter-koncert i Köpenhamn, de
dirigera egna verk, jag
Berwald och Norman för
första gången de och derit glä-
der jag mig. Måls om Nina
innerligt och bekänis Kvinne
Din tillgifne
J. H. Hultén